A chcel ho zabiť, bál sa však ľudu… (Mt 14, 5)

(Rastislav Bruzda) Ján Krstiteľ svojím hlasom volajúceho na púšti vyvolal rôzne reakcie ľudí. Jeho slová mali veľký ohlas, keď aj mocný Herodes sa bál. Prečo ten strach? Príčinou je duchovná podvýživa v kontraste s iným bohatstvom, ktoré si človek zvolil na svoje nasýtenie. Človek na púšti sa vyhladovaný, smädný z posledných síl doplazí na okraj oázy. Je tam smetisko. Medzi odpadkami nájde vyhodené zvyšky jedál. Nájde aj kalužvody. Hltavo všetko, čo nájde, je a pije. Sú preň život zachraňujúce. Je šťastný, hoci sú to iba odpadky. Ale keby šiel ešte ďalej k domom ľudí, dostal by skutočné jedlo a čistú vodu. Najedol by sa dosýta. Uhasil smäd.

Toto je typická situácia duchovnej podvýživy. Srdce každého človeka, aj tých, ktorí mali podiel na smrti Jána Krstiteľa, túži byť naplnené. Oni sa však uspokojili s prvými hodnotami, ktoré našli, ktoré už ležali na duchovnom smetisku. A boli šťastní. Keby však pozorne počúvali Jánove slová a rozumeli mu, svoje vnútorné vákuum šťastia by naplnili skutočným šťastím, o ktoré by sa nemuseli báť a ktoré by nikdy nepominulo. Ján Krstiteľ nás všetkých svojím hlasom vyzýva vstať. Pokračovať ďalej. Zanechať duchovné hodnoty ležiace na smetisku. Zanechať prvé a ľahké dosiahnutie svojich túžob a potrieb. Zamysli sa, čo stojí na vrchole tvojho šťastia, čomu slúžiš. Osloboďme sa z otroctva našich túžob a posuňme sa ďalej, za hlasom volajúcim na púšti, aby sme našli Ježiša, pravú slobodu a radosť.

(Zamyslenie pre východný obrad z Časopisu Slovo.)